

Publicerad 2009-10-27 23:51 av Pia S

R.I.P. (tävlingsbidrag 100-ordare)

Kampen är slut. Jag ser på den livlösa kroppen i sjukhussängen. Inga fler undersökningar, behandlingar eller gripanden efter halmstrån. Ingen behöver längre låtsas att det finns hopp (läkarvetenskapen går framåt och mirakel kan hända) långt efter att allt hopp är ute och det är plågsamt tydligt för alla att det enda som återstår är tårar över ett alltför kort liv och mer morfin för att dämpa smärtorna.

Jag smeker ömsint den kind som till alldeles nyss var min. Så löser jag upp den sista tunna tråd som binder mig vid kroppen. Lättare än luft stiger jag leende mot det okända.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pia S med Poeter.se id #2379 innehar upphovsrätten